

Sagen fremmet og i Haab om, at der maa komme noget virkelig Godt ud af det.

Blom: For at faaane Thingets Tid skal jeg kun udtale, at min Stilling overfor dette Lovforslag er ganske den samme som den, Thinget vistnok vil erindre, at jeg indtog overfor Lovforslaget om en Bane fra Frederikshavn til Skagen. Jeg anser disse to Baneanlæg for at være saa nær analoge, at jeg ikke ser nogen Grund til at frafalde den Anskuelse, jeg udtalte i Anledning af Lovforslaget om en Bane til Skagen. Jeg skal altsaa have den Ære at indstille til det høie Thing at forlæste dette Lovforslag. Siden Lovén kommer til endelig Afstemning, vil der jo blive afstemt om tre forskellige Forslag, gaaende ud paa forskellige Bidrag fra Kommunerens Side til dette urimelige Baneanlæg. Det følger af sig selv, at jeg agter at stemme for det, der er stillet af den ærede 4de Landsthingsmand for 3die Kreds (Reedh-Thott), og som forlanger af Egnen det høieste Bidrag til Banen; idet jeg selvfølgelig aldeles ikke kan gaa ind paa den Anskuelse, ifølge hvilken en fattigere Egn skulde kunne slippe med et mindre Bidrag end en rigere Egn til en i og for sig aldeles urentabel Bane. Efter min Mening er det en aldeles forkert Art af Retfærdighed, man paa den Maade vil udøve. Skulde Noget være, maatte man forlange et meget større Bidrag fra fattige Egne, eftersom Baner viensynlig i de fattigere Egne ville komme til at betale sig meget lettere. Jeg agter altsaa at stemme for det Vindingsforslag, som er stillet af den ærede 4de Landsthingsmand for 3die Kreds og dernæst at stemme mod Sagens Overgang til 3die Behandling.

Steel: Jeg skal ikke negte, at jeg oprigtig beklager, at det ærede Udvalgs Flertal atter i Aar efter nøie Granskning af Lovforslaget har fastholdt det samme Standpunkt som i Fjor med Hensyn til Banens Retning, og jeg beklager oprigtig, at det ærede Mindretal, som i Fjor støttede min Opfattelse i denne Sag, har forandret Front og i Realiteten er gaaet med Flertallet. Skjøndt Sagen altsaa synes at staa overmaade uheldig for mig, og skjøndt jeg nærer ringe, ja, jeg kan sige slet intet Haab om, at jeg, selv om jeg var i Besiddelse af nok saa stort oratorisk Talent, kunde vente at kunne paavirke ret mange af Thingets Medlemmer i Retning af min Opfattelse af Lovforslaget, har jeg dog troet det rigtigst, da jeg har den Ære at være Repræsentant netop for den Egn og tror at kjende noget til Forholdene,

at begrunde min Afstemning over Lovforslaget. Samtidig skal jeg gjøre et Par ganske korte Bemærkninger, som nærmest skulle gaa ud paa at hævde, hvad jeg allerede i Fjor, da Lovforslaget var til Behandling i dette Thing, hævdede nemlig at der ved Vedtagelsen af Lovforslaget i den foreliggende Form ster en stor Uret, begaaet en Uretfærdighed, mod Aalborg By, idet dette Lovforslag, som tilsigter at føre en Bane fra Løgstør over Hobro, bortstjærer, borttager en Del af det Opland, som Aalborg gennem en lang Aarrække har kunnet betragte som sit. Det er en Uretfærdighed, som maaste kunde mildnes noget, hvis man havde den Overbevisning, at dette Lovforslag, denne Bane fra Løgstør til Hobro fuldt ud vilde tilfredsstille de paagjældende Egne, dersom man kunde sige, at de nærmest Berettigedes positive Krav vilde være fyldestgjorte ved denne Bane, men det paastaar jeg, at de ikke ville blive. Nei, den Bane, jeg tillod mig at nævne i Fjor, en Bane fra Løgstør maaste ad Viborg til, men med Bøjning til Arden eller Skjorping Station, vilde fyldestgjøre alle berettigede Krav, vilde være en Bane, som jeg tør sige vilde dele Ret og Skjel mellem alle Parter. Jeg tror at kunne sige, at blandt de Motiver, som have ledet det ærede Udvalg til at støtte Regjeringens Forslag — og det tror jeg ogsaa nærmere at have hørt begrundet i Dag i en Udtalelse af et æret Medlem af Udvalget ved Behandlingen af den foregaaende Sag — har der været det, at man — man tillægge nu Adresser og Underskrifter saa megen eller saa liden Betydning, som man vil — antager, at den langt overveiende Del af Befolkningen i Virkeligheden ønsker en Bane fra Løgstør til Hobro, men, som jeg tror den ærede Ordfører nævnte i Fjor, det ærede Udvalg har ikke taget Aalborgs næringsdrevende Borgerses Votum med i Betragtning. Jeg tror, at der er Frygt for, at en fortsat Fastholden ved en Bane fra Løgstør til Viborg med Bøjning ind til Arden eller Skjorping Station, vilde gjøre det umuligt for denne Egn i en nær Fremtid at faae en Jernbane, og man kan derfor ikke fortaenke de dert nærmest Interesserede, at de sige til sig selv: Nei, vi slutte os saa hellere til Regjeringens Forslag; hellere en daarlig Bane end slet ingen. Jeg tillader mig at tro, at man maa være meget varsom med at gjøre en anden Opfattelse gjældende heraf. Jeg skal efter disse korte Bemærkninger kun udtale, at jeg anser det for min Pligt at stemme mod Lovforslaget og opfordre det høie Thing til at gjøre det Samme; men idet jeg stemmer mod Lovforslaget, vil jeg dog være mig imod, at min